

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. Ż. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że zgodnie z art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. „o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych” (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych i nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Z uwagi na to, że, orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS, z dnia 29 sierpnia 2016 roku, wnioskodawczyni nie została uznana za niezdolną do pracy, brak jest podstaw do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k.64 akt ZUS).

W odwołaniu złożonym 14 października 2016 roku wnioskodawczyni wniosła o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołująca, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wskazała, iż cierpiała na nowotwór złośliwy jajnika, co skutkowało całkowitym usunięciem macicy i jajników oraz części odbytnicy i esicy. Przeszła także chemioterapię, która spowodowała znaczne wyniszczenie organizmu. Wnioskodawczyni leczy się także z powodu osteoporozy, zwyrodnienia kręgosłupa, polineuropatii po chemioterapii. Pozostaje również pod opieką lekarza psychiatry. Została uznana za osobę o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Z tych przyczyn decyzja organu rentowego jest sprzeczna z faktyczną kondycją ubezpieczonej (odwołanie k.2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując jak w uzasadnieniu skarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k.6).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. Ż. urodziła się (...) (okoliczność bezsporna, wniosek o rentę k.1-4 akt ZUS).

W dniu 24 lipca 2015 roku złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-4 akt ZUS).

Decyzją z dnia 28 września 2015 roku organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, okresowo od 2 września 2015 roku (od zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego) do 31 sierpnia 2016 roku (decyzja k.44 akt ZUS).

W dniu 14 lipca 2016 roku odwołująca złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do dalszej wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.61 akt ZUS).

Wnioskodawczyni jest z zawodu technikiem odzieżowym, ostatnio pracowała jako konsultant ds. zarządzania dokumentacją (wywiad zawodowy k.2-4 akt rentowych).

Lekarz orzecznik, orzeczeniem z dnia 12 sierpnia 2016 roku, ustalił, iż występuje u niej stan po amputacji narządu rodnego z wycięciem esicy z powodu raka jajnika w 2014 roku, po chemioterapii bez wznowy. Nadto stwierdził, iż cierpi ona na zmiany zwyrodnieniowo - dyskopatyczne kręgosłupa bez ubytków neurologicznych i bez istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, stan po strumektomii z powodu wola guzowatego, stan po appendektomii i po cesarskim cięciu. Schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy (orzeczenie k.62 akt ZUS i opinia k. 85 dokumentacji lekarskiej akt ZUS).

W dniu 12 sierpnia 2016 roku odwołująca złożyła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika (sprzeciw k.86).

Komisja lekarska, orzeczeniem z dnia 29 sierpnia 2016 roku nie uznała wnioskodawczyni za niezdolną do pracy, potwierdzając wcześniejsze rozpoznanie (orzeczenie k.63 akt ZUS i opinia k.89-91 dokumentacji lekarskiej akt ZUS).

Ubezpieczona cierpi na zaburzenia depresyjne reaktywne. Była leczona psychiatrycznie ambulatoryjnie w latach 2008 – 2009 z powodu zaburzeń lękowych związanych z wypadkiem komunikacyjnym. Leczenie wznowiła w dniu 14 września 2015 roku z powodu zaburzeń depresyjnych, które pojawiły się w trakcie chemioterapii choroby nowotworowej. Prezentuje zaburzenia depresyjne o charakterze reaktywnym powodujące częściową niezdolność do pracy. Niezdolność ta istniała w dniu 14 lipca 2016 roku i będzie trwać do 1 sierpnia 2018 roku. O długości niezdolności do pracy przesądza nasilenie i trwanie zaburzeń depresyjnych. Wymaga dalszego leczenia psychiatrycznego ambulatoryjnego oraz pomocy psychologicznej w celu akceptacji swojej sytuacji życiowej i zdrowotnej (opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii G. P. k.19-21 i opinia uzupełniająca k.77).

Ubezpieczona chorowała na raka jajnika III stopnia zaawansowania po panhystektomii z siecią większą, częścią esicy i odbytnicy (cytoredukcja subtotalna), uzupełnioną chemioterapią. Uzyskano całkowitą regresję zmian nowotworowych. Okresowo podlega kontroli w Przychodni (...). Nie stwierdzono cech wznowy, poziom markerów CA 125 w normie. Dolegliwości te nie powodują niezdolności do pracy (opinia biegłego sądowego z zakresu onkologii S. F. k.30-31).

Odwołująca cierpi także na bóle kręgosłupa piersiowego i L/S na podłożu zmian zwyrodnieniowo - dyskopatycznych, aktualnie bez objawów korzeniowych, ogniskowych i ubytkowych (...) i bez istotnego pogorszenia funkcji. Ma bardzo żywe odruchy głębokie, które przeczą rozpoznaniu polineuropatii. P. powstała po chemioterapii jest najczęściej odwracalna. Wnioskodawczyni może wykonywać pracę siedzącą. Dolegliwości te nie powodują niezdolności do pracy (opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii J. B. k.37-38 oraz opinia uzupełniająca k.70).

Wnioskodawczyni posiada wymagane okresy ubezpieczeniowe (okoliczność bezsporna).

Przy ustalaniu stanu faktycznego sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika ZUS o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu psychiatrii, uznając iż opinia uzupełniająca w pełni wyjaśnia zastrzeżenia organu rentowego zaś fakt, że wnioskodawczyni od roku 2008 i 2010 pracowała w dwóch firmach nie może zmienić stanowiska sądu. Podkreślić należy, iż fakt owego zatrudnienia nie przeszkodził organowi rentowemu w przyznaniu wnioskodawczyni prawa do renty, od 2 września 2015 roku do 31 sierpnia 2016 roku. Biegły wyjaśnił nadto, iż informacje na temat zatrudnienia czerpie z wywiadu przeprowadzonego z badanym. Zatem nawet jeśli przyjąć, że odwołująca była formalnie zatrudniona to korzystała ze zwolnień lekarskich. Opinia wydana została po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej, co wynika z treści opinii, i po badaniu psychiatrycznym, które wskazuje na istnienie zaburzeń depresyjnych reaktywnych o takim nasileniu, które powoduje częściową niezdolność do pracy. Podkreślić także należy, iż wbrew twierdzeniu pełnomocnika organu rentowego zawartego w piśmie z dnia 18 lipca 2017 roku, biegły psychiatra analizował dokumentację medyczną wnioskodawczyni zarówno z okresu wcześniejszego jak i z okresu po badaniu przez lekarza orzecznika i komisję lekarską. Dokumentacja ta została w kserokopii załączona do opinii biegłego. Oceniając całość dowodów biegły uznał, iż niezdolność istnieje od 14 lipca 2016 roku, a zatem zarówno lekarz orzecznik jak i komisja lekarska błędnie ocenili stan zdrowia wnioskodawczyni. Zupełnie chybiony jest także zarzut przeprowadzenia badania przez biegłego w grudniu 2016 roku w odniesieniu do oceny stanu zdrowia z okresu wcześniejszego. Taka jest istota opinii biegłego. Ocenia on przeszłość w oparciu o istniejące dowody w tym osobiste badanie lekarskie i w oparciu o swoją wiedzę fachową wysnuwa wnioski. Z natury czasu wynika, iż jego wpływ jest nieuchronny i przebiega jednokierunkowo.

Fakt, że opinia biegłego psychiatry nie ma treści, odpowiadającej stronie, nie może mieć w tym wypadku znaczenia. Odmienne stanowisko oznaczałoby, bowiem przyjęcie, że należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, by się upewnić, czy niektórzy z nich nie byłoby takiego zdania, jak strona. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem SN potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii. Niezadowolenie strony z opinii biegłego nie uzasadnia powołania innego biegłego (wyrok SN z dnia 5 czerwca 2002 roku I CR 562/74 LEX nr 7607; wyrok SN z dnia 4 sierpnia 1999 roku I PKN 20/99 OSNP 2000/22/807). W ocenie Sądu, pełnomocnik ZUS nie podważył w sposób przekonujący

miarodajności złożonej opinii, a tym samym Sąd nie znalazł podstaw do powoływania dowodu z opinii kolejnego biegłego tej samej specjalności.

W przekonaniu sądu wniosek ten zmierzał jedynie do zbędnego wydłużenia postępowania i mnożenia jego kosztów brak było zatem podstaw do ich uwzględnienia.

Jednocześnie Sąd, oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową, opinii powołanych w sprawie biegłych lekarzy.

W ocenie sądu opinie wydane przez biegłych w niniejszej sprawie nie budzą wątpliwości bowiem biegli oceniali zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych przez wnioskodawczynię kwalifikacji. Podkreślić należy, iż odnieśli się oni do posiadanych przez ubezpieczoną kwalifikacji zawodowych.

Opinie zostały sporządzone w oparciu o wyniki badania bezpośredniego wnioskodawczyni oraz analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej. Biegli określili schorzenia występujące u badanej oraz ocenili ich znaczenie dla jej zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych wnioskodawczyni. W uznaniu Sądu opinie są rzetelne, sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot. Nie zawierają sprzeczności ani braków, które pozbawiałyby ich mocy dowodowej, zostały przekonująco uzasadnione, a zawarty w nich końcowy wniosek orzecznicy logicznie wynika z przeprowadzonych badań i analizy dokumentacji lekarskiej. Opinia biegłego neurologa została także uzupełniona zgodnie z zastrzeżeniami pełnomocnika wnioskodawczyni. Wniosek o uzupełniającą opinię biegłego onkologa został natomiast cofnięty przez pełnomocnika wnioskodawczyni.

W ocenie Sądu opinie powołanych w sprawie biegłych lekarzy w dostateczny sposób pozwoliły na wyjaśnienie wszystkich spornych okoliczności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie jako zasadne skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2016 r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach

składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania

tych okresów.

Niezdolną do pracy - w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach - jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji /art. 12/. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się, stosownie do art. 13 ust. 1, stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgodnie zaś z art. 14 ust. 1 oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej, która dokonuje rozstrzygnięcia w formie orzeczenia /ust. 2a/. Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji /ust. 3/.

Z dokonanych ustaleń wynika jednoznacznie, że zostały spełnione warunki do zmiany skarżonej decyzji i przyznania odwołującej się prawa do renty, gdyż stwierdzone u wnioskodawczyni schorzenia z zakresu psychiatrii powodują jej częściową, okresową niezdolność do pracy w okresie od 14 lipca 2016 roku do 1 sierpnia 2018 roku.

Wynika to w sposób jednoznaczny z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii. Organ rentowy złożył zastrzeżenia do opinii, jednak w ocenie sądu nie zasługują one na uwzględnienie. Biegły w sposób rzetelny, jasny i logiczny odniósł się do zarzutów ZUS. Zdaniem Sądu Okręgowego biegły dostatecznie uzasadnił tezy zawarte w opinii ustalające niezdolność wnioskodawczyni do pracy. Biegły oparł swoją ocenę nie tylko na wiedzy teoretycznej, ale również na badaniu wnioskodawczyni i analizie załączonej dokumentacji medycznej.

W konsekwencji w sprawie nie pojawiły się kontrargumenty, które mogłyby budzić wątpliwość Sądu, co do jednoznaczności opinii biegłego.

Sąd uznał opinię za w pełni przekonującą i oparł się na niej wydając orzeczenie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał J. Ż. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, okresowo od 1 września 2016 roku (data, do której organ rentowy przyznał prawo do renty) do 1 sierpnia 2018 roku.

O kosztach postępowania przed sądem pierwszej instancji Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zgodnie z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych obowiązany jest ponieść koszty postępowania, z uwagi na fakt, że przegrał proces w całości. Koszty poniesione przez ubezpieczoną wyniosły łącznie 180 zł i zostały ustalone w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi.

2 VIII 2017 roku.